

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

904 Ισχυρός αραβικός στόλος -κυρίως πειρατικός- υπό το χριστιανό εξωμότη Λέοντα τον Τριπολίτη, αγκυροβολεί έξω από τη Θεσσαλονίκη.

1014 Η μάχη στο Κλειδί: Ο Βασίλειος Β' ο Βουλγαροκτόνος και ο στρατηγός του Νικηφόρος Ξιφίας, όχι μόνο συντρίβουν τον τσάρο των Βουλγάρων Σαμουήλ, αλλά τυφλώνουν έναν προς έναν τους 15.000 αιχμαλώτους τους.

1825 Αποτυγχάνει, εξαιτίας της νηνεμίας που επικρατεί, προσπάθεια μοίρας του ελληνικού στόλου υπό τον Κωνσταντίνο Κανάρη να πυρπολήσει τον αιγυπτιακό στόλο μέσα στο λιμάνι της Αλεξάνδρειας.

1900 Ο Βασιλιάς της Ιταλίας Ουμβέρτος Α' δολοφονείται από τον αναρχικό Γκαετάνο Μπρέσι.

1900 Στο θέατρο «Ορφεύς» της Σύρου δίνεται η πρώτη οργανωμένη κινηματογραφική παράσταση στην Ελλάδα.

1973 Το δημοψήφισμα που οργάνωσε η χούντα καταργεί τη Μοναρχία με ποσοστό 78,4% και κηρύσσει την Προεδρική Δημοκρατία με πρόεδρο τον δικτάτορα Γεώργιο Παπαδόπουλο.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1883 Μπενίτο Μουσολίνι, ιταλός δικτάτορας.

1919 Μίλος Σαχτούρης, ένας από τους σημαντικότερους Έλληνες ποιητές της μεταπολεμικής γενιάς.

1925 Μίκης Θεοδωράκης, διακεκριμένος συνθέτης από τη Χίο.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1856 Ρόμπερτ Σούμαν, γερμανός συνθέτης, από τους κορυφαίους της εποχής του Ρομαντισμού. (Γεν. 8/6/1810)

1890 Βίνσεντ Βαν Γκογκ, ολλανδός ζωγράφος.

Βασίλειος Β' ο Βουλγαροκτόνος, 958 - 1025

Βυζαντινός αυτοκράτορας και επίλεκτο μέλος της Μακεδονικής Δυναστείας. Υπήρξε ένας από τους πιο προβεβλημένους βυζαντινούς στη συλλογική μας μνήμη, ιδιαίτερα τα χρόνια των Βαλκανικών Πολέμων και την εποχή του Ψυχρού Πολέμου. Τελευταία, λόγω των κατακλυσμαιών αλλαγών στις διεθνείς σχέσεις, οι μετοχές του είναι πεσμένες στην κλίμακα των πρώων του Ελληνισμού.

Ο Βασίλειος γεννήθηκε το 958 και ήταν γιος του αυτοκράτορα Ρωμανού του Β' και της Θεοφανούς. Ανέβηκε στο θρόνο του Βυζαντίου το 976, σε ηλικία μόλις 18 ετών. Σχεδόν αγράμματος, αλλά ικανότατος στρατιωτικός, ξεκαθάρισε πρώτα την επικράτειά του από τις εμφύλιες διαμάχες με τις εξεγέρσεις του Βάρδα Σκληρού και του Βάρδα Φωκά. Διαχειρίστηκε με σύνεση τα οικονομικά, αφήνοντας γεμάτα τα κρατικά θησαυροφυλάκια, όταν πέθανε. Ανέπτυξε ιδιαίτερες σχέσεις με τους Ρώσους. Πάντρεψε την πορφυρογέννητη αδελφή του Άννα με τον πρίγκιπα του Κιέβου Βλαδίμηρο, που βαπτίστηκε χριστιανός. Η ενέργεια αυτή είχε ως συνέπεια τον μαζικό εκχριστιανισμό του ρωσικού λαού. Η μεγάλη προσφορά του Βασιλείου στο Βυζάντιο, όπως μαρτυρά το προσωνύμιό του, υπήρξε η κατάλυση του βουλγαρικού κράτους. Οι Βούλγαροι υπό τον Τσάρο Σαμουήλ είχαν δυναμώσει πολύ και απειλούσαν το Βυζάντιο. Το 987, σε μάχη κοντά στη Λάρισα, ο Σαμουήλ κατατροπώνει τον Βασίλειο, γεγονός που σημάδεψε για όλη του τη ζωή την πολιτική του απέναντι τους. Η αποφασιστική μάχη κατά των Βουλγα-

ρων δόθηκε στις 29 Ιουλίου 1014 στην τοποθεσία Κλειδί, πλησίον των Σερρών. Ο στρατηγός του Νικηφόρος Ξιφίας συνέτριψε τον στρατό του Σαμουήλ, συλλαμβάνοντας 14.000 αιχμαλώτους. Ο θρίαμβος του Βασιλείου γρήγορα μετατράπηκε σε καταισχύνη, εξαιτίας μιας απάνθρωπης πράξης, που ομοιά της δεν υπάρχει στην παγκόσμια ιστορία. Όπως αναφέρει ο χρονικογράφος Ιωάννης Σκυλίτζης, ο Βασίλειος δίνει εντολή να τυφλωθούν όλοι οι αιχμάλωτοι, αφήνοντας σε κάθε εκατοντάδα ένα μονόφθαλμο για να οδηγήσει τους υπόλοιπους πίσω στον βασιλιά τους, ο οποίος μόλις αντίκρισε το φρικτό θέαμα ξεψύχησε. Ο Βασίλειος δικαιολογήθηκε για την πράξη του αυτή ότι ήταν απολύτως νόμιμη και προβλεπόμενη από τους νόμους του Βυζαντίου. Οι Βούλγαροι του Σα-

μουήλ θεωρήθηκαν στασιαστές, επειδή ανήκαν στην αυτοκρατορία και γι' αυτό τους επιβλήθηκε η ανάλογη ποινή. Μετά τη νίκη του, ο Βουλγαροκτόνος κατέβηκε στην Αθήνα, ανέβηκε στην Ακρόπολη και προσκύνησε την Παναγία την Αθηνιώτισσα, ναός της οποίας είχε γίνει ο Παρθενώνας.

Εκτός από τους Βουλγάρους ο Βασίλειος πολέμησε και νίκησε τους Άραβες στη Συρία, του Λογγοβάρδους στην Ιταλία, τους Αρμένιους στην Κιλικία και τους Νορμανδούς στη Σικελία. Υπήρξε ισχυρή και αντιφατική προσωπικότητα, ένας αφοσιωμένος στο καθήκον του μονάρχη, που σημάδεψε τη Βυζαντινή ιστορία. Πέθανε στις 15 Δεκεμβρίου 1025, σε ηλικία 67 ετών, έχοντας περάσει σχεδόν ολόκληρη τη ζωή του πάνω σ' ένα άλογο, πολεμώντας διαρκώς.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασιλίη

ΤΟ ΒΗΜΑ

Η κυβέρνηση δεν τιμά τις θυσίες του ελληνικού λαού!

Η Ελλάδα στην επταετία της κρίσης έχει επιτύχει, με τις θυσίες και την καρτερικότητα του ελληνικού λαού βεβαίως, δημοσιονομικούς και διαρθρωτικούς άθλους, μοναδικούς στην παγκόσμια οικονομική ιστορία.

Δεν υπάρχει χώρα στην υφήλιο που να κατάφερε σχεδόν να εξαφανίσει τα λεγόμενα δίδυμα ελλείμματα, εκείνα των δημοσίων οικονομικών και του ισοζυγίου πληρωμών. Το 2009 το δημοσιονομικό έλλειμμα έφθανε το 15% του ΑΕΠ και τώρα έχει περιορισθεί στο ελάχιστο, εντός των ορίων της συνθήκης του Μάαστριχ.

Για το 2016 προβλέπεται να ανέλθει στο 3,1% του ΑΕΠ και το 2017 εκτιμάται ότι θα υποχωρήσει σε μόλις 1,7% του ΑΕΠ.

Ταυτόχρονα στα χρόνια της κρίσης η ελληνική οικονομία κάλυψε το έλλειμμα ανταγωνιστικότητας και εκμείδενισε το έλλειμμα του ισοζυγίου εξωτερικών πληρωμών που επίσης ανερχόταν το 2009 στο 15% του ΑΕΠ. Το 2015 μάλιστα επέτυχε και μικρό πλεόνασμα.

Επιπλέον η ελληνική οικονομία, άλλαξε δραματικά τα τελευταία χρόνια. Άνοιξε, ελευθερώθηκε και όλες οι

επιμέρους αξίες της υποχώρησαν σημαντικά.

Η Ελλάδα είναι πλέον μια φθνή και ελκυστική χώρα για τις ανήσυχες οικονομικές δυνάμεις του πλανήτη..

Κανονικά η ελληνική οικονομία θα έπρεπε τώρα, μετά τις δημοσιονομικές και διαρθρωτικές επιδόσεις στον καιρό της κρίσης, να απολαμβάνει την εμπιστοσύνη των αγορών και να αντιμετωπίζεται ως βάση μεγάλων ευκαιριών από τη διεθνή επενδυτική κοινότητα.

Γιατί ωστόσο παραμένει στο περιθώριο; Γιατί δεν έχει πρόσβαση στις διεθνείς αγορές; Για τα επιτόκια δανεισμού παραμένουν στα ύψη; Γιατί οι επενδυτές παραμένουν επιφυλακτικοί και εκτός του χάρτη των διεθνών επενδύσεων;

Η απάντηση είναι απλή και διατυμπανίζεται από όλες τις πλευρές: Επειδή διατηρείται ανέπαφο το έλλειμμα αξιοπιστίας, γιατί το πολιτικό μας σύστημα και ιδιαίτερα η κυβέρνηση δεν εμπνέει εμπιστοσύνη, δεν πείθει ότι θα διατηρήσει τις επιδόσεις αυτές στο χρόνο και επειδή όλοι είναι πεπεισμένοι ότι στην πρώτη στροφή θα κλωτσήσει την καρδάρια με το γάλα, που με τόσο

κόπο και τόσες θυσίες μαζεύτηκε.

Τροφοδοτείται και διατηρείται η καχυποψία από τις αναδεικνυόμενες κάθε τόσο πολιτικές, κυβερνητικές πρωτοβουλίες. Η απλή αναλογική αντιμετωπίζεται από τους ξένους ως βάση αποσταθεροποίησης, παρά ως κίνηση σταθερότητας όπως λείπει η κυβέρνηση. Και οι πιο πρόσφατες προτάσεις για τη συνταγματική αναθεώρηση την αμφιβολία διατυμπανίζουν. Όπως και των υπουργών οι παλινωδίες μόνο εμπιστοσύνη δεν δημιουργούν.

Η κυβέρνηση και ο πρωθυπουργός μάλλον παραγωγίζουν ή καλύτερα δεν τιμούν τις θυσίες του ελληνικού λαού. Αν τις αναγνώριζαν και τις τιμούσαν θα έκαναν ότι περνά από το χέρι τους προκειμένου να τις εδραιώσουν και να τις ενισχύσουν.

Αντί της τιμής λοιπόν στις θυσίες του λαού, την εξουσία τους επιχειρούν να καλύψουν και να προστατεύσουν. Είναι ζήτημα προτεραιοτήτων και τίποτε άλλο η ανάκαμψη της χώρας και η έξοδος από την μακροχρόνια κρίση.